

சைவ
பரிபாலன
சபை
வெளியீடு

பிரதி
விலை
சதம்
20

இந்தூர்மாணம்

வெள்ளிக்கிழமை தோறும்
வெளிவருவது

HINDU ORGAN

செய்தித் தாளாகப்
பதிவுபெற்றது

ஆரங்பம்: விரோதி ஞா (1889) ஆவணீம் 28-ம் வ
அச்சகம்: சைவப்பிரதாச அச்சியந்திரசாலை, 450. காங்கசன் துறை வீதி, பாழ்ப்பரணக். தொலைபேசி: 356
புது - அகை] யாழ்ப்பாணம் - பிங்கள ஞா ஜூப்பசி மீ' ககை - வெள்ளிக்கிழமை (4 - 11 - 1977) | இலை: 2க

குண்டை டூரி ஸ் உண்டான நெல்லைத் திருவாரூருக்கே கொணர்வித்த பெருநட்டு

இறைவனை இதயத்தமைக்கும் எல்லோருக்கும் தாம் அடியாளென்ற தன்மையில் வாழ்த்த வன்றெண்டர் என்னதான் செய்து முடிக்கமாட்டார் குறையாத அழுதக்குரியனவற்றைக் கொடுத்து வந்த குண்டையூர் கிழாருக்கும் அவ்வகையில் ஒரு பெரிய அதாவது மாரிவளங்குன்றி வேளாண்மை யாதுமின்றியதாற் குண்டையூர் கிழார் தாம் செய்து வந்த வழுமையான தொண்டு நிறைவூரதும் உண்ணாத உறங்காது விரதம் புனும் வாய்ப்புத் தோற்றியதும் திருவாருள் அன்றே அழுதால் உண்பு பெறலாமே எடுது பொய்யானுமா. கனுவிலாவது கண்ணுதற் பெருமானைக் காண்பது போதாதா? குண்டையூராசு கண்டார் கணவு. "அரூருநுக்காக உனக்கு நெலை தக்தோம்" என்ற ஆறுதல் மொழிகளைச் செவியிற் கொண்டார். தோழுமையின் வளம் பெருப்பு பெருக அந்நட்டிரிமையும் கூடியவகையில் திருவாரூர் அப்பதுக்கு வேண்டுகோள் விடுவது சுந்தரருக்குச் சர்வாதாரணமாய் விட்டது. குண்டையூர் நெல் மலையைத் திருவாரூருக்குக் கொண்டிருவர் வேண்டும் என்ற நினைத்தார்.

ஆளிலை யெக்பெருமான் அவை யட்டித்தரப்பணியே என்று வினவியதில் ஏன்ன வியப்பு. ஆகுராருக்கு இது பிற்புரியையாசிற்றே - என்னை? எம்பெரு மாதுளையே நினைந்துவிவெனப் பொழுதும் என பத சுந்தரரின் மந்திரம் என்க.

தொண்டர் குழாம் ஒன்று அக்காலத்தில் இயங்கி வர்த்தமையைப் பெரியபூராணத்தில் அடிக்கடி காணலாம். கோட்டுவி நாயனரையும் ஆட்கொள்வதற்கு திருநாட்டியத்தான் குடிசன் அருள் தோன்றியது அப்பெருமானைத் துதிக்கும் அரூர் திருப்பாடவின் கணவரும் கருத்தக்கள் உணர்ச்சியூட்டுவன் பிறவேலு கிழும் மறவேன் என்னும்பொழுது எத் தணை ஆர்வம் சுந்தரரைத் துண்டியிருக்கின்றது! எங்கள் நாயனரின் கருத்த யாரிடத்துப் பொருந்தும் என்பதை,

"மட்டார் பூங்குழல் மலைகள் ணைவனைக் கருதா தாழ்மைக் கருதேன் டிட்டு ராகிழும் ஒட்டுவன் அடியே நும்மடி யடைந்தவர்க் கடிமைப் பட்டே ஞிலும் பாடுதல் ஒழியை பாடியும் நாடியும் ஏறிய வளர்ச்சி 2-ம் பக்கம்

சமய தீட்சை

ஷாஸ்திரப்பாணம் சைவபரிபாலன சபையாதரவில் வழுமைபோல ஜூப்பசிக் கடைசி வெள்ளிக்கிழமை (11-11-77) முற்பக்கி மணியளவில் சபை நாவலர் ஆசிரிமமண்டபத்தில், பரதசாலை மாண்வராணவிகளுக்கும் பிறருக்கும் கரணவாய் ஆதினம் பீலீபூர் கை. திருஞானசம்பந்தக்குருக்கள் அவர்கள் சமயதீட்சை செய்துவைப்பார்கள். தீட்சை பெற்றிரும்பு கிறவர்கள் ஆசாரசிலைப் பூரித்த சேரத்துக்குச் சமூகமானிப்பார்களாக. தீட்சை பெற விரும்புகின்றவர்கள் 11-11-77க்கு முன் எமக்குத் தங்கள் பெயர்களையும் விலாசத்தையும் தெரிவிப்பார்களாக.

க. சிற்றம்பலம்,
காரியத்திரி.
மு. மயில்வாகனம்,
சமயப் பிரசார அமைச்சர்.
சைவபரிபாலன சபை,
யாழ்ப்பாணம்,
3-11-77.

நமச்சிவாயவே ஞானமும் கல்வியும்

"உலகுக்குக் கருத்தா சீவ பெருமான். ஆன்மாக்கள் ஈடுபூருட்டு அவர் வேதஶவ கூடங்களை அருளிச் செய்தார். நீங்கள் இன்று சிவதீட்சையை வேத சீவாகமங்களிலே கூறப்பட்ட வண்ணம் பெற்றிருக்கின்றார்கள். சிவனையும் அவர் அருளிச் செய்த பேத சீவாகமங்களையும் சிவனடியாரையும் நின்றித்தலாகாது. நிங்கள் தினமும் சந்தியாவந்தனம் புரிந்து பஞ்சாட்சா செய்து பெற்றிருக்கின்றன. சாந்தியாவந்தனம் புரிந்து வேண்டும். பஞ்சாட்சம் ஓரமையின்பத்தை பெருக அந்நட்டிரிமையும் கூடியவகையில் திருவாரூர் அப்பதுக்கு வேண்டுகோள் விட்டது. குண்டையூர் நெல் மலையைத் திருவாரூருக்குக் கொண்டிருவர் வேண்டும் என்ற நினைத்தார்.

விசேட தீட்சை பெற்ற வர்கள்: 'இந்த சாதனம்' பத்திரிகைப் பரிசுத்தீர்க்கு திரு, நம. சிவப்பிரகாசம், இனுவில் இளைப்பாரிய ஆசிரியர் திரு. சௌ. சிவபாதசுந்தரம் பிரேமி வாரு 2-11-77 புதன்திரையைப்பாணம் சைவபரிபாலன சபை நாவலர் ஆசிரிம மண்டபத்தில் தீட்சை பெற்றிருக்கின்றார்கள். சீவாகமங்களிலே வேண்டும்" இவ்வாறு

ஒன்றும் கேட்டதும் கேட்டதும் கவனம் !!

தங்கப் பதக்கம் அன்பளிப்பு

வேலகீண மத்திய மகாவித்தி அண்மையில் நடைபெற்ற மாண்யாலய மாணவி அநுவூலானி வர் கூட்டத்தில் பதக்கம் வழங்கிராமிங்கம் சைவபரிபாலன சபையார் நடாத்திய அகிலவிலங்குப்பெற்றது.

இப் பதக்கம் சட்டத்தரவீரி யில்தங்கப்பதக்கம்பரிசுபெற்றார். ச. இ. காக்கநாயகம் அவர்கள் ஷி வித்தியாலய அதிபர் திரு. தமது தாயார் ஞாபகாத்தமாக ஞபாலதிங்கம் தலைமையில் சபைக்கு அன்பளிப்புச் செய்தார்.

கண்டதும் கேட்டதும்

[ஆளிக்கோட்டை "திருவன்" எழுது]

கள்ளர் கூட்டம்! கவனம் !!

எப்பொழுதும் காலையில் புதினப் பத்திரிகை கையிலெடுத்தவுடன் நேற்று எந்த வங்கியிற் கொள்ளினா? எத்தனை 'கார்கள்' களவுடப்பட்டன? எத்தனை தாவிக்கொடிகள் அறுக்கப்பட்டன? என்ற புதினங்கள்தான் பெரிய கொட்டை எழுத்துக்களில் கண்களைக் கவருகின்றன.

பொவிஸ் உத்தியோகத்தர்களும், சி. ஐ. டி. மார் க்ரூம் 'ரோந்து' செய்திலும், துப்புக்கலகுவதிலும் தங்கள் நேரத்தைச் செலவழிக்கின்றார்கள். சில களர்களைக் கைது செய்தும் இருக்கிறார்கள்.

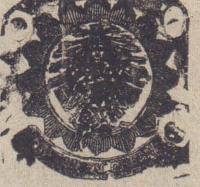
ஆனால் எங்கள் மத்தியவிலிருக்கும் ஒரு பெரியகள் கூட்டத்தைப்பற்றி இன்றும் உத்தியோகத்தர்கள் கவனங்கு செலுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. மூன்றாகுதைதில் 'இரட்டையர்கள்' என்ற இரண்டு சகோதரர்கள் இருவர் இருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவழகுக்கண்குருபி; மற்றவழகுக்கு கால் நொட்டி. குருடன் தனத சொன்னடிச் சுடோதரனைத் தனது தோலிற் காவிக் கொண்டு செல்வது வழக்கம். இருவரும் பெரிய புலவர்கள், ஆறாற் பரம ஏழைகள். "சென்ற இரங்கும்?" "பாட்டிசைத்தும்" தங்கள் செவியதை நடாத்தினார்கள். ஒரு நாள் அவர்கள், அன்று தாங்கள் பிச்சை எடுத்த பணத்தை மூடிச் சாகப் பழங்குரனி ஒன்றில் மூடிச் சைவ வைகளுக்கு கால் நொட்டி. குருடன் தனத சொன்னடிச் சுடோதரனைத் தனது தோலிற் காவிக் கொண்டு செல்வது வழக்கம். இருவரும் பெரிய புலவர்கள், ஆறாற் பரம ஏழைகள். "சென்ற இரங்கும்?" "பாட்டிசைத்தும்" தங்கள் செவியதை நடாத்தினார்கள். ஒரு நாள் அவர்கள், அன்று தாங்கள் பிச்சை எடுத்த பணத்தை மூடிச் சாகப் பழங்குரனி ஒன்றில் மூடிச் சைவ வைகளுக்கு இடம் இல்லாதபடியால் அங்கிருந்த கோவிலிலுள்ள விசாயகர் விக்கிரகத்தின் பின்னால் மறைத்து வைத்து விட்டு, கோவிலுக்கருகிலுள்ள குளத்திற் கோவிக்கெப்போனார்கள். அவர்கள் ஸ்தானம் மூடிச் சைவ வைகளுக்கு கால் நொட்டி. துணியை ஏறிந்துவிட்டுப் பணத்தைக் களவுக்கு கொண்டு சென்றுவிட்டார்கள். துணியை எடுத்துப் பார்த்த இரட்டையர்கள், பின்னையாரில் பழியைப் பொட்டு ஒரு நிங்கால் துதி பாடினார்கள்,

"தமபியோ பெண்திருஷ் நாயா ரூடன் பிறந்த வம்பனே நெய்திருமே மாயவன்காண் — இஷ்புவியில் மூத்திப்பினளை யாரோ மூடிச் சவிட்டுக் கொண்டுரோ கோத்திரத்துக் குள்ள குணைம்"

இந்தக் கள்ளக் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்களை எங்கள் அப்பறியும் உத்தியோகத்தர்கள் கைது செய்ய (வளர்ச்சி 2-ஆம் பக்கம்)

குருபுசைகள்

சைவப்பாலன சபையாதரவில் சபை நாவலர் ஆசிரிமமண்டபத்தில், 28-10-77 நெடுமாறநாயனரு 29-10-77 இடம் பழியானார் 3-11-77 சத்தீராயனர் ஆசாரசிலைப் பூரித்த சமூகமானிப்பார்களாக.

திருச்சிறையம்
ஏற்ற அடியை சொல்லாவேயை ஏற்ற தலையை
வேந்தனு மோங்கை
ஏற்ற நீரையை சொல்லா மைமே குழக்கையை நூற்று தயார்த்திவே.

திருச்சிறையம்

இந்துசாதனம்

பிங்கள வூஸ் ஜப்பான் மீ' கூ-வ வெள்ளி

அசரத்தனம் அற்றுப்போக

— கூடு —

ஓவ்வொரு வேளையில் ஒவ்வொரு அசரத்தனம் தலைக்காட்டியை அதனைத் திருவருள்கொண்டு அழிப்பதும் விரதாதுட்டான்களுக்குக் காரணமாயிருந்தன. புராணங்கள் இந்த வரலாற்றின் விரித்துறைகளின்றன:

அசரத் தனமை ஆணவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அக்காரமேல்டிட்டான் பெரிய அசரகள் நிலை மாறியதும் முடிவேந்தர்கள் சிரமிழந்ததும் உலக சரித்திரத்தில் அநேகம் உண்டு. இந்த மத்தையை வேரோடு களைந்துவிடுதல் முடியாத காரியம் என்பதே வரலாறு காட்டும் உண்மை.

இவ் விதமான அசரகுணம் இப்பொழுது எல்லா காடுகளிலும் சர்வ சாதாரணமாய்விட்டது; ஈழமும் அந்த நோயாற் பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

எனவே சரகாரர்கள் நாராயணன் அழித்து உலகுக்கு உன்மையை விளைவித்த நிகழ்ச்சியை நினைவுக்கும் தொவலித் திருநாளில் இந்நாட்டு மக்கள் முக்கியமாக இறைவழிபாட்டில் ஈடுபடுதல் மிக மிக அஜியமாகும்:

ஒது மனவியமுச்சிக்குரிய இந்நாளிலே புத்தாடை போர்த்தப் பரம்பொருளை கணங்கிட இன்னையங்கள் செய்வது முறையாகவிருந்தும் அப் புனித வேளையை அசத்தப்படுத்தக்கூடிய அசர வேலைகளைச் செய்ய அர்கள் கைவசமயிகள் ஆகார். புனிதத்தக்குப் பொல்லாங்கிடமேப்பது கொல்லுந் தொழில். அதை மேலும் திழிவுபடுத்துவது மதபானம். இவ்விரண்டும் தொவலித் திருநாளில் இருக்கவொண்டு நெறி யென்பதை மறுத்த மறத்தொழில் புனிதத்தை நீண்ட ஆத மனித குணமாகாத;

எங்கள் நாட்டில் இப்பொழுது நிலவுகின்ற இன்னால்களைக் களைந்துவிட எஃபொருதும் மக்கள் ஈடுபொல்களை என்னிய வண்ணமாகி இன்னியாக செய்ய வேண்டியிருக்கவும் இறைவண்ணியும் மறந்த மறந்த தொழிலில் ஈடுபடுகின்றனர் பல்க் கால்கள் இங்கே அமைதி நிலை முடியுமா? நியாயம் நீதி செறியாக அழியிருக்குமா?

கைவசமயிகள் எல்லோரும் முன்வந்த அரசிற்கு நிலை வழியை தேட வேண்டும். புனிதான் நினைவினில் இனித்தை மக்கள் உணர வைத்தால் யேண்டும்:

தொவலித் தினத்திலே புதிய ஆடை அணியும் முக்கை பொருளாதார வகையிலும் நாட்டின் நன்மைக்கு வழிகாட்ட மக்கள் உழைத்தல்வேண்டும் பருத்தி பசிரிட்டுப் பஞ்ச பந்தித் தூால் நாற்ற ஆடை இழைக்கும் தொழிலை ஒவ்வொருவரும் பழுது தல் வேண்டும் கைத் தறியில் நெசவு செய்வது கண ஒழுக்கத்தக்கும் உடல் நைத்துக்கும் வழி காட்டும் என்பதை யாவுக்கு அறியவேண்டும். அவ்வழி உழைக்கக்கூடும் ஆலோகண கூறி ஆவனசெய்து நன்றாக வேண்டும்:

இவ் வகையைக்க புனித புனிதான் தினமாகும் தொவலியின்று நூலெல்லாரும் நற் பண்டும் கற வெறுதிலும் உள்ளவர்களாய்த் தேசத் தொண்டு செய்யத் திருவருளை வேண்டுவோமாக,

நால்நயம் நுதவியது

‘பனை வளம்’

ஆசிரியர் :

சௌ சிறு குரைத்தினம்

வெளியீடுபவர் :

சௌ சிறு குரைத்தினம்

Mootootambipillai Memorial Supplement

THE FIRST TAMIL ENCYCLOPAEDIST

This article by Mr. V. Muttucumaraswamy B.A. appeared in the Co-operator of November 13, 1964 and is being reproduced in this Supplement

An Encyclopaedia is a work in which the various branches of arts or science or all topics of a particular branch, are discussed in alphabetical order. It is a comprehensive summary of knowledge.

of an Encyclopaedia was already there. It was dedicated to Cumaraswamy Mudaliyar, the then leader of the Tamils.

Aristotle, a Greek scholar was the first to contemplate writing such a book. The Chinese had made a sort of Cyclopaedia in the tenth century. Someswara, the King of Kalyan in India wrote "Abileshi-tharthe Sinthamani" in 1131, a Cyclopaedia in the Sanskrit language. The first Encyclopaedia in English was published in 1768 A.D. It comprised 5020 Volumes; and is on exhibition at the British Museum in London. It is said that Tharanatha Tharka of Calcutta started writing a kind of Cyclopaedia called "Vasaspithiam" in Sanskrit in 1859 and completed it in 1899. In 1899 Philo Paul compiled a "Purana Kethe Nigandu" in Malayalam, which was also a Cyclopaedia.

But no such work appeared in Tamil until A. Mootootambipillai of Naval Kottam published his "Abhidana Kosam" in 1902, from the Jaffna Press, Jaffna. This was a milestone in Tamil. This was started in 1886, when Mootootambipillai, comparatively a young man of 28, was in Madras running the Jubilee Press at Anderson Street, Madras. He toiled for sixteen years at this colossal task.

A. Mootootambipillai hailed from Manipur. At the age of 22, he had crossed over to India in 1880. He had a liberal education at the Wesleyan Central School, whose head was William Nevins Sidamparappillai, the first man who translated Logic in Tamil. He was a great scholar in Tamil and English. He edited a newspaper "Sathiabimany" at Karaikkal in 1884.

Jaffna was the home of Dictionaries. The American Missionaries came over to Vaddukkoddai and established the Seminary in 1823. The Seminary produced great men; Jaffna, in particular Vaddukkoddai, became the Athens of Ceylon. The American Missionaries planned to bring out a Tamil-English Dictionary in 1833. Manipur was the home of the American Missionaries and their Press was also there. In 1842, the Missionaries published what

கலைக்களஞ்சிய ஆசிரியரும் வரலாற்றுசிரியரும்

இலக்கணப்புவவரும்
செந்தமிழ் வசன சிங்க'முமாகிய
வண்ணே. நாவலர் கோட்டம்

ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள்

18-8-4-18 - 19-7-11-3

Manipur Dictionary or the Jaffna Dictionary, Rev. Winslow's Tamil-

English Dictionary, which was published in 1862, was a unique one. It contained all the words which were published in the Dictionaries of Dr. Wilson, Dr. Spaulding and Rev. Percival.

In the Preface to Winslow's Dictionary, we find two names of luminaries — those who had assisted him. One is Daniel Caroli Vyramuttu Visvanathapillai, one of the two graduates who graduated from the Madras University in 1858. The other is William Nevins Muttukumarar Sidamparappillai—the Guru of A. Mootootambipillai.

"Abidhana-Kosam" is the first Cyclopaedia in Tamil. It is something different from a Dictionary. It contains summaries of important persons in literature in Puranas, names of kings and sages poets and philosophers. It does not contain facts on Science, as could be gleaned from a modern Encyclopaedia. But the nucleus

In 1910, Singara Velu Mudaliyar—a Teacher in Tamil of Pachcheyappan College, Madras, published the "Abidhana-Sinthamani," which was also a Cyclopaedia in Tamil.

The "Kalai-Kalanchiyam" or an Encyclopaedia in Tamil was published in 1947, by the Madras Tamil Valarchik Kalagam. In Vol. I, Page 96, we find there is reference to "Abidhana Sinthamani." There it is said that although it does not contain the facts that may be found in a modern Encyclopaedia, yet this (Abidhana Sinthamani) is the first of its kind to be written. This is an error. It is "Abidhana-Kosam" and not "Abidhana Sinthamani," that should be credited as the first Encyclopaedia in Tamil.

In the Kalaik-Kalanchiyam of Madras Vol. III Page 348, there is a reference to A. Mootootambipillai. It says that in 1902 A. Mootootambipillai seems to have collected facts for his Jaffna History from 1887, as it was his great love for his

On the Sixtieth Anniversary of the passing away of Shri Mootootambipillai, a leading litterator of Lanka, we are publishing this Special Supplement in recognition of the remarkable services rendered by this memorable man of letters in the field of learning

—Ed. H. O

cannot understand what pains one has to undergo, in compiling something new, may find faults with Mootootambipillai that he is not abreast of facts etc. The Historians who wrote Jaffna History after 1917, Rev. Fr. Gnana Prakasar, Dr. Isaac Thambyah and Kalladi Velupillai ("Yalpana Vaipava Kaumathy") and Mudaliyar C. Rasanayagam ("Ancient Jaffna") — all had many facts to gather from Mootootambipillai. Mootootambipillai's Jaffna History was the first edifice. Others built superstructures. Mootootambipillai wrote "Thenmeli Varalaru" which was published posthumously by his brother A. Veerasinghampillai in 1920 and dedicated to Sir E. B. Denham, the then Director of Education.

Grammarians

He published the "Nanool Made Easy" in two parts in 1902 and 1903. Part I bears a Foreword from A. Cumaraswamy Pulavar of Chunnakam, a dear friend of his, both students of Murugesa Pandithar—a great scholar of Tamil Grammar. He also published the "Civilians Tamil Grammar," (in English and Tamil) and Ilagupodha Ilakknam for the students of the Primary classes.

Stylist in Tamil Prose

His contributions to "Senthamil" the monthly journal of the Madura Tamil Sangam were of a high order. He wrote on Tamil Literature and History. His lecture on "Eelam Tamil Sangam" was reproduced by the Tamilian Antiquity published by Ponnambalapillai—the Editor.

His readers, the Ilagn Bodham Series 1-8) were written in easy, chaste, elegant Tamil prose.

One of his master-works is the "Bharata Churukkam" (1903) which was one of the Tamil Textbooks for the G. C. E. (Ordinary Level) from 1965-1967. Some men who

(continued on page 4)

THOUGHTS TO BE TREASURED

ஒன்றின்டாட ஓவான்றும் உடன் ஆட;
ஒன்றினீன் முன்ரூட், ஓர் எழும் உத்தாட,
ஒன்றினாட, ஒளொன்பதும் உடனுட,
மன்றில் நின்றுஷனுள் மாணிக்கக் கூத்தே.

The first and the second (Bhutas, earth and water) danced when the peerless Lord danced the three forms of the third (Bhuta of lustrous hue, fire, sun and moon, danced, the seven (worlds) danced in unison (energized) by the One (the Lord), the Nine (Deities, சுவந்தருபேதம்) danced at the same time. Thus did (the Lord), dance His Ruby (or resplendent) Dance in the Common Hall (of Chidambaram).

Hindu Organ

Friday, 4th November, 1977.

ALCOHOL—A NO
ON RELIGIOUS DAYS

Now that the dream of a Dharmistic society is almost coming true as indicated by the various statements which have been made by the Premier, it is the duty of the people to suggest to the Government the manner in which the reform can be ensured.

It cannot be denied that alcohol plays a very significant part in the demoralisation of the people and that this dangerous trend has to be arrested with all determination at the earliest.

The move for Total Prohibition may be considered as a long term plan as it will not be possible for a sudden ban on the use of alcoholic ales. The declaration of certain areas as 'holy' would be helpful in imposing 'Temperance' in such places.

Surroundings of schools also may be demarcated as 'moral' spheres where the sale of liquor should not be sanctioned. If these suggestions can be carried out there will be a compulsory need to remove many taverns from the present sites to far away places. Such a step will certainly minimise the harmful effect of intoxicants.

Another feasible method to bring about gradual prohibition is to impose total ban on taverns and liquor shops during all religious days of all religions by extending the scope of the Poya Day Prohibition Scheme.

In the matter of religious days it is very necessary that separate calendars should be prepared by the different religious denominations to enable the Government draw up a full list of occasions when the sale of alcoholic drinks has to be stopped.

The Deepavali Festival which is due next week is a fit occasion for the commencement of a scheme to ban the consumption of liquor in public places.

Religious organizations, particularly the Jaffna Saiva Paripalana Sabhai will do well to take up this matter with the appropriate Ministry.

Poya Day is a religious day and so are, Deepavali, Maha Sivarathiri, Aadi Amavasai and other similar occasions that deserve equal consideration. Christian and Islam religious days come under the same category of holy occasions.

Saiva Jnana Darshanam

Sutram 3

Relating to Prakriti and its Evolutes (contd.)

As a Bhokta or an enjoyer, the human-being born of the womb of prakriti has an innate craving—an innate desire for the pleasures of the senses and the pleasures of the intellect. Various objects of enjoyment are produced in various ways in the outside world from the elements which are all products of prakriti. Various evolutes, tatvas, faculties and organs said to be 24 in number are simultaneously evolved in the body of the internal man to serve as enchanting and enticing channels to satisfy his hunger and thirst for enjoyment. Neither the insentient prakriti nor the inner human-being is intelligent or competent enough to evolve the above said evolutes tatvas or faculties to satisfy this instinctive craving that is common to all beings. Therefore it becomes incumbent for the divinity that is behind this eternal drama of evolution and involution both in the macrocosm (அன்றாட) and the microcosm (இன்றாட) to come to the rescue of the habitual enjoyer by producing appropriate objects of enjoyment according to its sensual and intellectual needs. If any of us are gifted enough to feel the inseparable presence—the spiritual warmth of the divinity—universal mind—both in the macrocosm and the microcosm then we are said to be Saiva Siddhantins, who believe in the reality of prakriti our home of origin, and the reality of God's Grace that rouses us to life and existence, to lead us step by step up the mountain path—to our final goal—the world of freedom and bliss.

The Eye — as an Organ of Knowledge

Let us take the eye and let us study how it serves as an organ of objective knowledge. A beautiful flower is in front of me. How many things are necessary to have a vision of this flower. First the eyes. For if I am perfect in every other way and yet have no eyes, I shall not be able to see the flower. I may have the eyes but not the lens through which the rays of light pass through to the inner region. In this case also, I shall not be able to see the flower. I may have the eyes and

the lens too but not the retina, the screen that catches the image of the flower. Here too I shall not be able to see the flower. I may have the eye, the lens and the retina but not the optic nerve centre in the brain. Here too I shall not be able to see the flower. I may have the eye, the lens, the retina, the optic nerve centre but not the mind. Thus we find that the fifth thing necessary is that the mind must be there. When the mind is not joined to the series that come one after the other the sensation and impression are there and yet we shall not be conscious of it. The mind too is only the carrier. It has to carry the sensation still forwards and present it to the intellect. The intellect is the determining faculty and decides upon what is brought to it. Still this is not sufficient. The intellect must carry it forward and present the whole thing to that twinkling of intelligence, called purusha, the human soul. He is the ruler in the body and the king on the throne. Before him this is presented; he reacts and from him comes the order what to do and what not to do, and the order goes down in the same sequence to the intellect, to the mind, to the nerve centre, to the organ, and the organ conveys it to the external instrument, the eye and the perception is complete. If for a simple perceptual knowledge, if so many are the evolutes and requirements that are involved, who is the man on earth with age and experience who can dare to deny the existence of a divinity of boundless compassion always living in eternal comradeship with the soul to fulfill all that it desires? Like the eye, there are 24 such wonderful evolutes of prakriti always helping man in the fulfilment of his desires, ambitions and aspirations. These evolutes of prakriti have a spiritual warmth

in them but like the modern computer they know not what they are doing. For example we said that the intellect can determine and decide but it knows not that it determines and decides. The seer, the hearer, the thinker, the decisionmaker and lastly the experiencer is none other than the Purusha—the individualised being inside the spiritual body. It is sometimes said that the 24 evolutes or products of prakriti are the real food and true objects of enjoyment for the purusha, the intellect is the main food, and all others are the subsidiary ones. It is indeed a grand feast prepared by prakriti herself to honour the purusha to bring him to maturity and fulness.

The Science of self-analysis is the most difficult of all Sciences. Those initiated into that Science will have no difficulty in separating the purusha, the enjoyer, from the intellect, the egotism, the five subtle elements, the eleven senses and the five gross elements, the tatvas belonging to the gross and the subtle bodies. To understand in detail the twenty-four tatvas and to realise them in actual life we are directing our readers to a study of Sankhya philosophy in general and the work Sankhya Karika in particular. It is my humble opinion that a deep study of this philosophy is a pre-requisite for the study of Saiva Siddhanta, the dwaita, the adwaita, and the visishad-dwaita systems of Hindu philosophic thought.

Letter to the Editor

Linguistic Studies

Sir,

The suggestion (reported in the Press) by the Honourable the Prime Minister Mr. J. R. Jayewardene to introduce the Compulsory and Concurrent study of three Languages—Sinhala, English and Tamil for all students does not seem to be sound and is also not workable, if it could be said so with deference.

The proposal is not desirable and is not necessary (continued on page 5)

வாழ்விகிவராயா சுவா மதிவாஞ்சாக்கமாவா
கார்த்தியா ஏரா செய்த குறைவித தமிழ்வா சுவா
பால்வா வாத்தோ செய்த பால்வா வாத்தோ வா
வாத்தோ வாத்தோ வாத்தோ வாத்தோ வாத்தோ

Printed and published by the Proprietors, the Saiva Paripalana Sabhai, Jaffna at their Saiva Prakasa Press, 450 K. K. S. Road, Vannarponnal, Jaffna on Friday, November 4, 1977.

EDITOR-IN-CHIEF: R. N. SIVAFIRAKASAM